

hvad der med Ploven kan udrettes, og tænkende Mænd med Lyst til Forbedringer vilde dernæst faae rigtig Idee om Fremgangsmaaden og sikkert bevæges til at iværksætte den; men da maatte og end ikke det Mindste forbigaaes ved fuldstændig Behandling; et Par Bede ved Siden af hinanden maatte forud være ploiede og et 3die være opsuret, for at vise Præmieploierne, hvorledes et velploiet Bed skulde see ud med Bandsure og Alt. For at Marken kunde vise sig fuldstændig efterat være ploiet, maatte Forploiningerne ogsaa ploies efter de beskrevne Regler; da vilde Markens Udseende sikkerlig gjøre Indtryk til Efterligning og Grandstning.

## Høstens Udfald i 1848.

(Efter Indberetninger til Rentekammeret).

### I.

**S** Efteraaret 1847 bleve Jorderne behandlede under ret heldige Omstændigheder; Vinteren var ikke streng; Foraaret kom tidligt og afvelede med Regn og Varme. Under disse gunstige Veirforhold udviklede Sædafgrøderne sig i riig Fylde og vakte grundede Forventninger om en overordentlig stor og god Høst. Med en saadan blev man virkelig ogsaa velsignet paa de fleste Steder, saa at Udbyttet formeentligen i det Hele tør antages — hvad udtryffeligt siges i flere Beretninger selv fra Landets magrere Strog, — at have været

Betydeligt over det Sædvanlige; ja der meldes endog fra enkelte Egne, saasom det sydlige Siælland, at hos en stor Deel Landmænd har Indbjergningen fyldt saa meget, at den næsten kan anslaaes liig med en dobbelt Høst. Forsaavidt der regnes efter Foldenes Antal, da er Resultatet meget ulige i de forskiellige Egne, og det fattes paa sikkre Data herover. Naar der — for at nævne et enkelt Exempel — indberettes fra et større Aulsbrug i Jyllands Østeregn, at der er avlet iaar omtrent som iflor, nemlig  $15\frac{1}{2}$  Fold i Giennemsnit af alle Slags Korn, det vil sige paa hver 100 Tønder Land produceret 1550 Tønder Korn, — da turde vel saadant høre til de heldige Undtagelser. Den idelige Regn i Estersommeren og under Indhøstningen foranledigede, at Afgrøderne bleve mindre godt biergede, hvad jo vistnok har havt en uheldig Indflydelse paa deres Dvalitet. Kornet vil paa Grund deraf blive mindre vægtig og smuk Riobmandsvare; navnlig er Byggets saa vigtige lyse Farve tildeels gaaet tabt. Forsaavidt Kornvarene skulle føres til Udlandet, vil det vistnok være nødvendigt, at de inden Afstibningen underkastes Tørring, og beklageligt vilde det være, om denne undlodes af vore Riobmænd, til Skade for dem selv og for vor Kornhandel. Tørre-Indretninger have desværre ikke saa almindeligt i vore Provindskiobstæder som det kunde ønskes; især savnes de i Jylland. Men ogsaa mindre bekostelige Tørrings-Apparater, f. Ex. den af E. Frieze konstruerede, der kan anstafes for 200 til 300 Rbd. og er transportabel, vilde i et Aar som indeværende kunne gjøre god Nytte.

Især paa lavere Jorder gif Sæden tidligt i Veie, og kunde formedelst den paafølgende Regntid ikke reise sig igien; paa sine Steder bleve Kiernerne derfor ikke fuldkommen udviklede og Straaet vil give mindre godt Foder, hvoraf isøvrigt haves stor Dversløbighed, saa at ingen Fodermangel vil være at befrygte. — Paa høilændede Jorder lede Afgrøderne mindst, medens den meiede Sæd derimod spirede noget hist og her paa det lavere Terrain og i Skovegnene.

Vel meldes fra flere Steder, at hvor man ikke har været aldeles uheldig med Indbiergningen, antages det vaade Høstveir dog ikke at have yttret væsentlig Indflydelse paa Kornets Dvalitet. Imidlertid var Høsten i alt Fald meget vanskelig, kostbar og langvarig fornemmelig paa afskillige større Gaarde, ikke blot paa Grund af de idelige Regnbyger, men tillige som Følge af den tildeels af Krigsurolighederne foranledigede Mangel paa Arbejdsfolk. — Derfor er vel og Noget deels blevet mindre godt bierget, deels gaaet til Spilde især ved de Hovedgaarde, hvor Sæden henstod længe paa Marken. Enkelte Steder blev i Høsttiden meget Korn afspidstet af Hagelbyger.

I det Hele giver Kornet godt i Stieppen; men er neppe saa vægtigt som isfor.

Erterne have (navnlig i det sydlige Polland) givet et rigeligt Udbytte; i Frederiksborg Amt svarede det dog ikke til Forventningen; i Odense Amt vare Erterne tildeels sinaae og noget ormstufne.

Boghvedeaavlen var ualmindelig riig (navnlig flere Steder i Fyen) selv paa mindre gode Jorder.

Ogsaa Raps høsten var i forskjellige Egne meget tilfredsstillende; af Mangel paa tilstrækkelig Arbeidskraft kunde dog Rapsen hist og her ikke blive skaaret og tærstet i rette Tid. Rapsdyrkingen er forresten meget aftagen tildeels fordi den i de sildigere Aar saa ofte er mislykket.

Kartoffelsygdommen har desværre atter i Aar været almindeligen udbredt; dog har den ikke viist sig lige ødelæggende overalt, i det den paa det ene Sted var værre end islor, medens den paa det andet yttrede sig i mildere Grad. — Fra Jyllands Østeregn meldes, at Kartofflerne tildeels ere mindre bedærvede end den tidligt sorte Top lod befrygte. — Paa Grevskabet Lerschborgs Hovedgaarde dyrkes Kartoffler i det Større; herfra indberettes, at de vare saa medtagne af Sygdommen, at det neppe lønede Umagen at optage dem; dog søgte man at blive færdig dermed for at give Huusmændene nogen Fortieneste; men hindredes deri ved den Omstændighed, at Jorden ved den idelige Regn var saa opblødt, at man ikke kunde kjøre paa den. Hos enkelte Bønder paa det sandede Strøg fandtes dog enkelte Stykker med Kartoffler, som iffun vare lidet angrebne af Sygdommen og hvorfra Læggekartofler kunne erholdes.

Paa flere større Gaarde blev det, formedelst den sene Høst og Jordens mindre Tienlighed, ei muligt at faae Winterfornet betimeligen lagt, hvoraf menes at ville følge stort Tab for Bedkommende, især hvis ikke Veirliget bliver desgunstigere for den nedbragte Sæd.

Høstens Udfald har været meget forskjelligt;

saaledes meldes fra flere Egne, især paa Siælland, Falster og Volland, at det var fortrinligt baade paa Agre og Enge; fra andre Steder derimod, at det var middelmaadigt og paa atter andre at medens der paa Engene høstedes ret godt, var derimod Kløveren maadelig som Følge af Foraarstørke; det sidste gielder hist og her baade i Siælland, Fyen og Jylland.

## II.

I Forbindelse med Forestaaende hidsettes følgende Meddelelse fra en af Hovedstadens Kornmæglere:

Dette Aars Kornhøst kan vist med Rette antages for overordentlig god især hvad Qvantiteten angaaer, hvorimod Qvaliteten har ladet noget tilbage at ønske, nærmest med Hensyn til den Fugtighed, som alle Kornsorter lide meer eller mindre af, og som har en saa betydelig Indflydelse paa Forsendelsen til Udlandet, især til England; man kan saaledes kun med Sikkerhed afsende vel oventørrede Vare, især til Foraaret, thi er den Sæd, som nu er fremkommen, ei godt egnet til Udfibning i utørret Tilstand, vil den endnu mindre blive det, som senere fremkommer, naar Staffene tages ind.

Hvede er af Udseende i Regelen noget mattere end almindelig, ligesom Vægten og er ringere, nemlig 12½ à 13  $\mathcal{L}$  pr. Tønde; dog fremkommer og noget vægtigere Sæd.

Rugen synes i Udseendet at svare til foregaaende Aaringer, men er og af ringere Vægt end sædvanlig, 12  $\mathcal{L}$  2 à 6  $\mathcal{S}$ ; da imidlertid en Deel kom godt i